

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Uwzględnianie sportu w programie UE po 2020 r.

(2018/C 461/06)

Sprawozdawca: Roberto PELLA (IT/EPL), burmistrz Valdengo (prowincja Biella)**ZALECENIA POLITYCZNE**

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Zamierza przeanalizować nierozzerwalnie ze sobą powiązane aspekty gospodarczy i ludzki sportu, a także związany z nim aspekt włączenia społecznego z punktu widzenia Unii Europejskiej oraz władz lokalnych i regionalnych. Sport, rozumiany jako szerokie spektrum aktywności ruchowej i fizycznej, dotyczy de facto wielu strategii politycznych, produktów i usług, które przenikają różne łańcuchy wartości i wchodzi z nimi w interakcje.
2. Podkreśla, że według najnowszych szacunków sport jest sektorem gospodarki o kluczowym znaczeniu dla UE, ponieważ ma on „udział w gospodarkach narodowych porównywalny z łącznym udziałem rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa”⁽¹⁾, przy czym przewiduje się dalszy wzrost jego znaczenia. Ponadto sektor sportu stanowi 2 % całkowitego produktu krajowego UE, co odpowiada 7,3 mln miejsc pracy na całym kontynencie, czyli 3,5 % całkowitego zatrudnienia w UE. Jeżeli chodzi o sektor turystyki, co roku planuje się 12–15 mln podróży międzynarodowych w celu wzięcia udziału w wydarzeniach sportowych lub podjęcia aktywności fizycznej. Jedną ze szczególnych cech sektora sportowego jest zatem jego silny związek z innymi obszarami produkcji: turystyką ogólnodostępną lub sportową, technologią, zdrowiem, środowiskiem, transportem, integracją, budownictwem i infrastrukturą, w których przyczynia się w bezpośredni i pośredni sposób do tworzenia wartości dodanej⁽²⁾.
3. Podkreśla niemniej, że badanie przeprowadzone przez SpEA⁽³⁾ (SportsEconAustria) dla Parlamentu Europejskiego unaocniło, że wpływ sportu i jego znaczenie dla oddziaływania i kierunku polityki publicznej są niedoszacowane, zwłaszcza jeżeli chodzi o takie zjawiska jak wolontariat (większość zajęć sportowych odbywa się w placówkach non profit), efekt mnożnikowy procesu integracji i włączenia społecznego czy też koszty braku aktywności fizycznej wynoszące 80 mld EUR rocznie w 28 krajach UE⁽⁴⁾, które trzeba doliczyć do średnioterminowego wpływu chorób wynikających między innymi z braku lub niedoboru aktywności fizycznej na budżety regionalne na opiekę zdrowotną.
4. Zaznacza, że pomimo coraz powszechniejszej świadomości, że aktywność fizyczna jest istotnym przedmiotem troski publicznej, nadal istnieją duże luki w wiedzy na szczeblu lokalnym w odniesieniu do szerszych korzyści płynących z ruchu. Badania pokazują, że 66 % lokalnych decydentów nie zna statystyk dotyczących otyłości w ich społeczności, a 84 % nie zna statystyk dotyczących nadwagi⁽⁵⁾.
5. Zwraca uwagę na to, że sport nie jest marginalnym sektorem, lecz priorytetowym celem inwestycyjnym dla UE, gdyż współczesna definicja sportu oprócz wyczynowej aktywności sportowej obejmuje również obszary aktywności ruchowej i fizycznej, które mają znaczenie nie tylko dla rozwoju sportu jako takiego, lecz także dla promowania zdrowia i upowszechniania zdrowych stylów życia. Podejście do tej kwestii powinno mieć na celu bardziej sprawiedliwy – czyli oparty na równouprawnieniu, uczciwych zasadach i równym znaczeniu – dostęp do różnych dyscyplin, a także zapobieganie występowaniu chorób przewlekłych (w szczególności chorób niezakaźnych takich jak otyłość, cukrzyca typu 2, choroby układu krążenia, choroby psychiczne itp.).

⁽¹⁾ Komisja Europejska (2014), *Sport as a growth engine for EU economy*, http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-432_en.htm.

⁽²⁾ European Commission, http://ec.europa.eu/growth/content/sport-growth-engine-eu-economy-0_en.

⁽³⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563392/IPOL_STU\(2015\)563392_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563392/IPOL_STU(2015)563392_EN.pdf)

⁽⁴⁾ Badanie ISCA/CEBR 2015 w *Narrative review: the state of physical activity in Europe*, s. 37, oraz projekt PASS <http://fr.calameo.com/read/000761585fb41d432c387>.

⁽⁵⁾ Projekt PASS <http://fr.calameo.com/read/000761585fb41d432c387>.

6. Podkreśla kluczową rolę sportu jako czynnika poprawy zdrowia i dobrostanu, co odzwierciedla przede wszystkim 3. unijny program w dziedzinie zdrowia, program monitorowania prozdrowotnej aktywności fizycznej (Health-Enhancing Physical Activity), strategia WHO na lata 2014–2019 oraz europejska baza danych NOPA (Nutrition, Obesity and Physical Activity) WHO.

7. Przypomina ponadto, że Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uznaje sport za ważny czynnik umożliwiający zrównoważony rozwój i odnotowuje jego znaczenie dla poprawy zdrowia i edukacji, jak również jego wkład w promowanie pokoju, tolerancji, szacunku i integracji społecznej oraz we wzmocnienie pozycji kobiet i młodych ludzi ⁽⁶⁾.

8. Przywołuje niektóre wyniki publikacji Eurobarometru na temat sportu ⁽⁷⁾:

- prawie połowa (46 %) obywateli UE nie uprawia aktywności fizycznej ani sportu i odsetek ten stopniowo zwiększał się w ostatnich latach (w 2013 r. wynosił 42 %), zgodnie z tendencją postępującą od 2009 r.,
- stopień uczestnictwa w aktywności sportowej lub fizycznej jest niższy wśród osób o niższym poziomie wykształcenia lub znajdujących się w trudniejszej sytuacji finansowej,
- nieformalne miejsca do uprawiania sportu, takie jak parki lub tereny zewnętrzne (40 %), dom (32 %) lub droga ze szkoły lub pracy do domu (23 %), są bardziej popularne niż miejsca formalnie przeznaczone do tego celu,
- główną motywacją do aktywności jest poprawa stanu zdrowia i osiągnięcie dobrej kondycji, natomiast główną przeszkodą jest brak czasu,
- większość obywateli UE sądzi, że na szczeblu lokalnym istnieją możliwości uprawiania aktywności fizycznej, a jednocześnie wielu z nich jest zdania, że władze lokalne nie podejmują wystarczających działań w tym kierunku.

9. Zwraca uwagę na fakt, że rola sportu we współczesnej gospodarce i społeczeństwie, w tym w wyniku kryzysu gospodarczego dotyczącego UE, przynosi znaczne korzyści władzom lokalnym i regionalnym pod względem wzajemnego oddziaływania na siebie sektorów, na które wpływa, wywołując znaczący efekt dźwigni, pod względem konkurencyjności i atrakcyjności oraz jakości życia tam, gdzie organizuje się dużo wydarzeń i zajęć sportowych, a także pod względem szans na zatrudnienie, gdyż bardzo często gminy europejskie są właścicielami obiektów, oraz integracji, jako skuteczny instrument przekazywania wspólnych wartości popieranych przez UE i w wielu wypadkach wyrażanych w bardziej oczywisty sposób na szczeblu lokalnym ⁽⁸⁾. Zatem, wzięwszy pod uwagę, że sport jest coraz częściej wykorzystywany jako środek osiągnięcia celów społecznych i gospodarczych, postulat skuteczności i wydajności sektora sportu staje się stopniowo coraz istotniejszy nie tylko ze względu na jego rolę w realizacji celów z nim związanych, lecz również jako cel strategiczny sam w sobie.

Analiza kontekstu: inicjatywy istniejące na szczeblu europejskim

10. Zwraca uwagę, że pierwszy dokument polityczny dotyczący sportu – Biała księga w sprawie sportu – został opublikowany przez Komisję Europejską w 2007 r.

11. Pragnie zwrócić uwagę na fakt, że wydarzenia sportowe, kulturalne i edukacyjne mogą przyczynić się do niwelowania przeszkód w procesie integracji, jak wskazano w opinii KR-u w sprawie przeciwdziałania radykalizacji postaw i brutalnemu ekstremizmowi ⁽⁹⁾.

12. Podkreśla, że w Traktacie z Lizbony, obowiązującym od grudnia 2009 r., zawarto specjalny artykuł, a mianowicie art. 165 TFUE, na mocy którego UE uzyskuje nowe kompetencje umożliwiające wspieranie sportu, przewidując środki związane z jego promocją i postulując działania UE w celu rozwinięcia europejskiego wymiaru sportu. Już w art. 6 lit. e) TFUE stwierdzono, że UE ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie lub uzupełnianie działań państw członkowskich w dziedzinie sportu.

⁽⁶⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

⁽⁷⁾ Eurobarometr (data publikacji 22 marca 2018 r.), https://ec.europa.eu/sport/news/2018/new-eurobarometer-sport-and-physical-activity_en.

⁽⁸⁾ Badanie na temat wkładu sportu w rozwój regionalny za pomocą funduszy strukturalnych: https://ec.europa.eu/sport/news/20161018_regional-development-structural-funds_en.

⁽⁹⁾ CdR 6329/2015.

13. Przypomina, że w 2011 r. Komisja przyjęła komunikat pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”⁽¹⁰⁾, na podstawie którego Rada przyjęła rezolucję w sprawie planu prac UE w dziedzinie sportu na lata 2011–2014, która miała w zamyśle zacieśnić europejską współpracę w dziedzinie sportu, określając priorytety działań na szczeblu UE obejmujących państwa członkowskie UE i Komisję. W 2012 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie propagowania aktywności fizycznej sprzyjającej zdrowiu oraz w sprawie wzmocnienia bazy danych do celów kształtowania polityki sportowej, wzywając Komisję do publikowania regularnych sondaży dotyczących sportu i aktywności fizycznej.

14. Przypomina ponadto, że aby wdrożyć plan prac, wysiłki ekspertów skupiono na wprowadzeniu kwestionariusza aktualnego badania Eurobarometru.

15. Odnotowuje, że niedawno (w 2017 r.) we współpracy z Europejską Platformą Innowacji w Sporcie (EPSI) uruchomiono inicjatywę międzyregionalną pod nazwą ClusSport z udziałem dziesięciu krajów, poświęconą rozwojowi gospodarczemu i tworzeniu wartości w sektorze. Na przestrzeni minionych 18 lat również ACES Europe promowała europejskie wartości poprzez przyznawanie pod egidą UE nagród europejskiej stolicy sportu, europejskiego miasta sportu oraz europejskiej gminy/miasteczka sportu.

16. Podkreśla, że nowy plan prac UE w dziedzinie sportu wszedł w życie w lipcu 2017 r., przy czym określono w nim kluczowe tematy, które państwa członkowskie UE i Komisja powinny traktować priorytetowo do roku 2020: uczciwość w sporcie, z ukierunkowaniem na dobre zarządzanie, ochronę małoletnich, walkę z manipulowaniem wynikami sportowymi, zapobieganie dopingowi i zwalczanie korupcji; gospodarczy wymiar sportu, z ukierunkowaniem na innowację i powiązania między sportem a jednolitym rynkiem cyfrowym; sport i społeczeństwo, z ukierunkowaniem na włączenie społeczne, trenerów, media, środowisko, zdrowie, kształcenie i dyplomację sportową.

17. Przypomina o najnowszej inicjatywie Komisji zatytułowanej „Wezwanie z Tartu w sprawie zdrowego stylu życia”⁽¹¹⁾, który to plan działania dał impuls do współpracy międzysektorowej.

Cele

18. Proponuje, by wzięwszy pod uwagę do tej pory wskazane możliwości i problemy, stawiono czoła następującym wyzwaniom:

- a) usprawnienie zdolności do uzupełniania się między projektami będącymi już w toku a najnowszymi środkami wdrożonymi na szczeblu terytorialnym przez mobilizowanie do szerokiego udziału oraz promowanie wymiany dobrych praktyk i partnerstw (rozszerzonych również na kraje pozaeuropejskie);
- b) większe ukierunkowanie projektów sportowych na poszczególne osoby i wymiar społeczny poprzez nadanie priorytetowego znaczenia bliskości i lokalizmowi, również proporcjonalnie do odpowiedzialności władz lokalnych i regionalnych za obiekty i wydarzenia sportowe;
- c) większa ogólna świadomość korzyści wynikających z aktywności ruchowej, fizycznej i sportowej;
- d) szerokie rozpowszechnienie pozytywnego wpływu sportu na gospodarkę UE i tym samym większe włączenie polityki sportowej do sektorów, które ona przenika;
- e) więcej innowacji technologicznej i przedsiębiorstw opartych na instrumentach przeznaczonych dla wspólnot lokalnych i regionalnych, poprzez zachętę do podmiotów działających w sektorze badań naukowych, technologii i edukacji, wraz z instytucjami zarządzającymi, do połączenia wysiłków w celu opracowania i wdrożenia wspólnej strategii z wykorzystaniem powiązań ze wszystkimi łańcuchami wartości na wcześniejszych i dalszych etapach procesu produkcji z jak największą dbałością o możliwości zatrudnienia w sektorze;
- f) uznanie sportu za prawdziwe prawo obywatelskie, za instrument socjalizacji i włączenia społecznego, przede wszystkim obywateli z niepełnosprawnością, a także postrzeganie go jako szansę na poprawę jakości życia i dobrostanu psychofizycznego oraz jako możliwość edukacyjną;
- g) zapewnienie form wsparcia ukierunkowanych na pełne udostępnienie wszystkim obywatelom – bez wykluczania ze względu na wiek, płeć, narodowość i dochody – obiektów sportowych, umożliwienie im swobodnego z nich korzystania oraz zwiększenie przedziałów czasowych, w których są one dostępne dla obywateli.

⁽¹⁰⁾ CdR 66/2011 fin.

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/sport/sites/sport/files/ewos-tartu-call_en.pdf

- h) zwiększenie wsparcia dla kobiecych zawodów sportowych i ich dostrzegalności;
- i) uznanie sportu za środek dążenia do równości i integracji społecznej;
- j) wspieranie finansowe mobilności sportowców amatorów biorących udział w zawodach, zwłaszcza na rzecz obszarów oddalonych, wyspiarskich lub najbardziej oddalonych.

Zalecania polityczne i propozycje

19. Wskazuje na możliwość proponowania działań i przyjmowania faktycznych instrumentów w celu uwzględnienia sportu w programie prac UE po 2020 r. poprzez:

Na poziomie politycznym

20. Znaczące zaangażowanie w dyplomację sportową w celu krzewienia wartości europejskich za pomocą sportu i konstruktywnego dialogu na wielu szczeblach z udziałem wszystkich poziomów sprawowania rządów oraz instytucji europejskich, na przykład Parlamentu Europejskiego za pośrednictwem intergrupy ds. sportu, zainteresowanych dyrekcji generalnych KE, Europejskiego Komitetu Olimpijskiego i krajowych komitetów olimpijskich oraz wszystkich podmiotów zainteresowanych takim kierunkiem działań, w tym społeczeństwa obywatelskiego, począwszy na przykład od niektórych projektów pilotażowych.

21. Rozwijanie stosunków zewnętrznych i projektów pozaeuropejskiej współpracy międzynarodowej w celu wprowadzenia dodatkowego wymiaru opartego na dialogu za pomocą projektów mobilności i wymiany wiedzy, doświadczeń i dobrych praktyk (tzn. communities of practices).

22. Opracowanie na poziomie europejskim instrumentów czyniących ze sportu czynnik wzrostu dla UE za pomocą programów opieki mentorskiej i działań objętych miękką polityką (na przykład we współpracy z rocznym forum ds. sportu czy też dniami informacyjnymi) oraz poprzez wsparcie wymiany najlepszych praktyk między lokalnymi i regionalnymi organizacjami i stowarzyszeniami sportowymi w kontaktach ze szczeblem krajowym i europejskim, zgodnie z podejściem oddolnym i partycypacyjnym uwzględniającym ich postulaty i potrzeby.

23. Rozwinięcie roli europejskich władz lokalnych i regionalnych za pomocą aktywnego i bardziej skoordynowanego udziału obszarów w corocznej inicjatywie Europejski Tydzień Sportu, która jest źródłem motywacji od samego początku, w celu realizacji średnio- i długoterminowej polityki publicznej mającej potwierdzony wpływ na styl życia i zdrowe nawyki oraz zwiększenie aktywności obywateli zapewniające większy profesjonalizm i szanse zatrudnienia w sektorze sportu.

24. Praktyczne wspieranie przez Unię Europejską pełnego wdrożenia w państwach członkowskich Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych w odniesieniu do aspektu dotyczącego sportu.

Na poziomie programowania

25. Przyjęcie z zadowoleniem zarówno propozycji Komisji dotyczącej podwojenia środków finansowych na program Erasmus w kolejnym wieloletnim budżecie UE na lata 2021–2027, jak i nacisku położonego na sport masowy⁽¹²⁾. Wzywa Komisję do skoncentrowania się w tym kontekście na wymianie między trenerami, działaczami sportowymi i profesjonalistami, zwłaszcza młodymi, powiązanych szeroko z sektorem. Można to zrealizować np. poprzez wzajemne uczenie się i wizyty studyjne, wspólne wykorzystanie wiedzy i doświadczeń oraz budowanie potencjału w obrębie miast, gmin i regionów na szczeblu lokalnym w celu opracowania nowatorskich sposobów uwzględnienia aktywności fizycznej jako kluczowego elementu strategii miejskich lub regionalnych.

26. Wezwanie do przeznaczenia środków finansowych konkretnie na sport w ramach kolejnych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z uwagi m.in. na niedoinwestowanie w lokalną infrastrukturę sportu masowego; położenie nacisku na promowanie aktywności fizycznej zwłaszcza na obszarach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zapewnienie wszystkim dostępu do sportu oraz wzmacnianie umiejętności i zdolności ludzi jako kluczowych czynników umożliwiających rozwój gospodarczy i społeczny.

⁽¹²⁾ COM(2018) 367 final, wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego „Erasmus”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1288/2013.

27. Uznanie, że konieczne są jaśniejsze wytyczne w ramach programu Erasmus+ dotyczące potrzeby rozwinięcia praktyki sportowej począwszy od obowiązkowego kształcenia szkolnego.

28. Zaapelowanie o to, by europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne sprzyjały zatrudnieniu, zwłaszcza młodzieży, za pomocą przedsiębiorstw typu start-up lub platform innowacji technologicznej w sektorze, a także by zachęcały do uprawiania sportu powszechnego za pomocą nowego rodzaju obiektów i infrastruktur sportowych na niewielką skalę; promowanie równości płci poprzez sport z myślą o przygotowaniu skuteczniejszej polityki w dziedzinie sportu w celu zwiększenia udziału w nim. Ponadto europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mogłyby wspierać nowe rozwiązania służące sprostaniu konkretnym wyzwaniom stojącym przed regionami UE, na przykład dzięki wspieraniu sportu popularnego i tradycyjnego i zachęcaniu do włączania go do programów nauczania w ramach publicznego systemu oświaty, by promować i przybliżyć Europę przy jednoczesnym utrzymaniu specyfiki i tożsamości wspólnot.

29. Promowanie zdrowia za pomocą aktywności ruchowej i fizycznej zgodnie z kartą z Tartu, również w miejscu pracy poprzez rozważenie stosownych zachęt dla pracodawców, w tym europejskich MŚP, w celu zwiększenia całościowej wydajności i produktywności pracowników oraz ograniczenia absencji i zapobieżenia chorobom.

30. Podkreślenie znaczenia planowania działalności w społecznościach lokalnych – w miarę możliwości we współpracy z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego – na dostępnych obszarach, do których mogą dojechać z łatwością najsłabsze grupy, zwłaszcza te posiadające niższy poziom umiejętności⁽¹³⁾, matki i dzieci, osoby w starszym wieku, a także grupy zagrożone wykluczeniem, takie jak migranci czy też osoby żyjące w gorszych warunkach społeczno-ekonomicznych, w celu zapewnienia większego współistnienia wielu pokoleń i integracji obywateli europejskich; planowanie działalności na rzecz społeczności lokalnych osób osadzonych w więzieniach. W związku z tym wzywa do rozważenia możliwości utworzenia programu Sport4EU na wzór istniejącego programu WIFI4EU w celu wspierania zdrowia poprzez ćwiczenia i aktywność fizyczną. Prowadzono by go na poziomie władz lokalnych i regionalnych z wykorzystaniem bonów dystrybuowanych w geograficznie wyważony sposób.

31. Podkreślanie związku między aktywnością fizyczną i zdrowym sposobem odżywiania, zwłaszcza w szkole, poprzez edukację, ale również w ramach tematycznych celów programów rolniczych, na przykład za pomocą tworzenia prawdziwych laboratoriów pod nazwą „ogrody zdrowia” mogących dostarczyć dzieciom, nastolatkom i rodzinom informacji praktycznych o prawidłowym odżywianiu, sezonowości owoców i warzyw, ryzyku związanym z mało zdrowym stylem życia i znaczeniu aktywności sportowej i fizycznej.

32. Zapewnienie zasobów niezbędnych do eksperymentowania i rozwoju aktywnych miast z uwzględnieniem jak największej dbałości instytucji europejskich o przyszłą agendę miejską, które to miasta są bardzo atrakcyjne z punktu widzenia turystyki i innowacji, a także inteligentniejsze z punktu widzenia potrzeb wyrażanych przez ludność miasta.

33. Apelowanie o uwzględnienie w ramach projektu Interrail wydarzeń sportowych i miejsc symbolizujących sport, tak by już począwszy od najmłodszych pokoleń można było odkrywać i rozpowszechniać wartości związane ze sportem popierane przez UE, sprzyjając wzmocnieniu tożsamości młodzieży.

34. Wykorzystywanie dostępnych funduszy strukturalnych do zwiększenia efektywności energetycznej budynków publicznych i innych infrastruktur publicznych w celu przyczynienia się do zrównoważenia środowiskowego istniejących obiektów sportowych, w tym poprzez zapobieganie rosnącemu wykorzystaniu mikrodrobin plastiku, przy jednoczesnym zbadaniu możliwości przekształcenia takich obiektów w obiekty wielodyscyplinarne z użyciem środków UE.

35. Uwzględnienie w ramach następnego programu „Horyzont Europa” możliwości usprawnienia narzędzi służących do gromadzenia danych i modeli ich przetwarzania, opracowywania nowatorskich rozwiązań i nowych technologii w celu stałej wymiany wiedzy, również w odpowiedzi na cele przedstawione przez przyszłą prezydentkę rumuńską w zakresie strategii inteligentnej specjalizacji i jednolitego rynku cyfrowego.

36. Wnoszenie o uwzględnienie wyżej wymienionych inicjatyw podczas negocjacji w sprawie następnych wieloletnich ram finansowych, w trakcie których faktycznie włączono by sport do programu UE na okres po 2020 r.; wzywanie do przeprowadzenia rozważań na temat stosowności ustanowienia z czasem programu na rzecz sportu.

⁽¹³⁾ CdR 3952/2013 fin.

Pomocniczość i proporcjonalność

37. Oczekuje, że w ramach procesu omawiania, a następnie przyjmowania następnych WRF, będzie miał możliwość optymalnego zastosowania zasady pomocniczości w tej dziedzinie, a także zwrócenia uwagi Komisji na to, że zamierza w odpowiednich okolicznościach podkreślać decydujący wpływ władz lokalnych i regionalnych na wymiar gospodarczy i ludzki sportu.

38. Ponawia swe zobowiązanie do uwzględnienia regionalnych planów operacyjnych określających strategię inwestycyjne funduszy strukturalnych, będące dodatkowym, przydatnym i skutecznym narzędziem, na które należy nakierować wysiłki, i w administracji lokalnej i regionalnej upatruje gwaranta zarządzania wielopoziomowego opartego na współpracy, w ramach którego instytucje, przedsiębiorstwa, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i obywatele mogą przyczynić się do projektowania i rozwoju sektora.

39. Zamierza wziąć udział, w porozumieniu z instytucjami europejskimi, w procesie refleksji, który przyczyni się do przekształcenia debaty i retoryki politycznej w konkretne propozycje, zgodnie z programem prac Komisji SEDEC (21.11.2017, pkt 1.2) oraz priorytetami politycznymi Komitetu Regionów.

40. Ma nadzieję, że Komisja zobowiąże się do ratyfikacji przez UE konwencji Rady Europy w sprawie zwalczania manipulacji rozgrywkami sportowymi.

Bruksela, dnia 10 października 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
